

**Protokół posiedzenia nr 12 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne
w dniu 20 grudnia 2021 roku**

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne prof. dr hab. Robert Grzeszczak otworzył zdalne posiedzenie Rady i powitał zgromadzonych. Przewodniczący sprawdził kworum przez odczytanie listy obecności, prosząc o zgłoszenie obecności przez poinformowanie o tym przy włączonej kamerze i mikrofonie. Z Biura Rad Naukowych w posiedzeniu uczestniczyła mgr Aleksandra Malarz. Nieobecność na posiedzeniu zgłosiły następujące osoby: dr hab. Marcin Wiącek, prof. UW; dr Jacek Piecha. Dr hab. Piotr Grzebyk, dr hab. Katarzyna Myszone-Kostrzeva, prof. UW oraz dr hab. Tadeusz Zembrzuski, prof. UW sygnalizowali późniejsze dołączenie do spotkania ze względu na odbywające się w tym samym czasie posiedzenie komisji oceniającej. Gościem posiedzenia, zaproszonym w sprawie punktu 22 porządku obrad (Sprawa nadawania stopnia doktora lub stopnia doktora habilitowanego na podstawie zbioru lub cyklu publikacji) był dr hab. Paweł Waszkiewicz, prof. UW.

Podobnie jak na poprzednich posiedzeniach zdalnych, wszystkie głosowania na posiedzeniu odbywały się przez zamieszczenie na czacie linku do danego głosowania, następnie zarządzano głosowanie. Przewodniczący upewniał się, czy ktoś z głosujących potrzebuje wydłużenia czasu głosowania, a w razie niezgłoszenia takiej potrzeby zarządzał zamknięcie głosowania i ogłaszał jego wynik, obliczony automatycznie przez program Ankieter.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu – przyjęcia porządku obrad. Wobec braku uwag w tej sprawie, przystąpiono do głosowania, za przyjęciem porządku obrad było 29 osób, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Przewodniczący przeszedł do kolejnego punktu porządku obrad – przyjęcia protokołu z 29 listopada br. Zwrócił się do członków Rady z pytaniem, czy mają uwagi do protokołu. Wobec braku uwag, zarządził głosowanie. Za przyjęciem protokołu było 30 osób, przeciw 0 osób, wstrzymała się od głosu 1 osoba.

Informacje Przewodniczącego

Przewodniczący przedstawił sprawę LVII edycji konkursu Państwa i Prawa na najlepsze prace habilitacyjne i doktorskie z dziedziny nauk prawnych. Poinformował, że w poprzedniej edycji konkursu przyznano dwie nagrody za prace doktorskie związane z dyscypliną nauki prawne UW, tj.: pierwszą nagrodę otrzymał dr Michał Krajewski, absolwent Wydziału Prawa i Administracji UW, a wyróżnienie otrzymała dr Aleksandra Orzeł-Jakubowska, absolwentka WPiA UW i adiunktka w Katedrze Postępowania Cywilnego. Przewodniczący przypomniał, że w bieżącej edycji konkursu członkowie Rady zarekomendowali do nagrody na najlepszą pracę doktorską rozprawę doktorską dr Joanny Mazur, a na najlepszą pracę habilitacyjną – monografię dr hab. Marii Nowak. Natomiast Rada Wydziału Prawa i Administracji zaopiniowała pozytywnie dwie kandydatury, tj. doktorat Miłosza Kłosowiaka i habilitację Marii Nowak. Przewodniczący poinformował, że sprawa regulaminu konkursu i tego, kto ostatecznie wskazuje kandydatów, będzie wymagała doprecyzowania. Otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Piotr Pomianowski, którego zdaniem nie ma sensu dalsze działanie i dalsza dyskusja w tej sprawie, jak rozumie – Dziekan Giaro ma przekazać jakieś informacje, z punktu widzenia interpretacji dokonanej przez Przewodniczącego Rady jest to rodzaj czynności

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

technicznej, a nie merytorycznej. Prof. Pomianowski zwrócił uwagę, że Dziekana Giaro nie ma wśród członków Rady. Przewodniczący powiedział, że w innych Radach często jest tak, że Dziekan Wydziału jest jednocześnie Przewodniczącym Rady. Zapytał, czy Rada aprobuje decyzję Dziekana? Prof. Pomianowski odpowiedział, że miał na myśli niechęć do generowania konfliktu. Przewodniczący Rady odpowiedział, że generowanie konfliktu nie było jego intencją.

Dr Witold Borysiak powiedział, że warto w przyszłości zadbać, aby osoba zgłaszana do konkursu uzyskała bezwzględną większość głosów.

Dr Karolina Tetlak zauważyła, że systemowo jest to źle skonstruowane, aby kilka ciał podejmowało decyzje w tej samej sprawie, podobnie jest w przypadku oceny okresowej. Tworzy się nowe byty, których zdanie nie jest rozstrzygające.

Następnie Przewodniczący przedstawił zapowiedzi obron rozpraw doktorskich.

Przewodniczący poinformował, że została powołana Rada Naukowa Dziedzin, a RND Nauki Prawne reprezentuje w niej prof. dr hab. Konrad Osajda.

Następnie poinformował, że jest dostępne uzasadnienie wyroku w sprawie uchwały nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego. Uniwersytet wygrał w sporze z Radą Doskonałości Naukowej przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym (sygn. akt II SA/Wa 1953/20). Przewodniczący podziękował dr. Aleksandrowi Jakubowskiemu za zaangażowanie w sprawę. Przewodniczący poinformował, że na Wydziale Prawa i Administracji pracuje komisja oceniająca, podziękował dr. hab. Tadeuszowi Zembruskiemu, prof. UW za reprezentowanie Rady w pracach komisji.

Dr Bohdan Pretkiel z Katedry Logiki i Argumentacji Prawniczej został powołany na stanowisko Rzecznika Finansowego.

Ukazało się zarządzenie Rektora UW w sprawie zmiany zarządzenia nr 111 Rektora Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie warunków technicznych organizacji obrony rozprawy doktorskiej w trybie zdalnym. Zastępca Przewodniczącego dr Aleksander Jakubowski wyjaśnił, że zmiana wynika z faktu, iż zostanie utracona funkcjonalność nagrywania Google Meet, a zatem dodano Zoom jako narzędzie do przeprowadzania obron i pozostawiono obowiązek nagrania audio, bez konieczności nagrania video.

Sprawy naukowe

Przewodniczący Rady przekazał głos Zastępcy – dr Aleksandrowi Jakubowskiemu.

Przyjęcie opinii w sprawie odwołania dr. Jarosława Kuisza od uchwały nr 110 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne UW z dnia 18 października 2021 r. o odmowie nadania dr. Jarosławowi Kuiszowi stopnia doktora habilitowanego. Zastępca Przewodniczącego poinformował, że członkowie Rady otrzymali dostęp do dokumentów w sprawie, także do odwołania. Zarzut dr. Kuisza dotyczył tego, czy dwoje powołanych przez Radę Doskonałości Naukowej recenzentów miało wystarczające kompetencje w zakresie specjalizacji naukowej, którą się zajmują, aby móc rzetelnie recenzować osiągnięcie naukowe Habilitanta. Zastępca Przewodniczącego wyjaśnił, że recenzenci, których powołanie kwestionuje dr Kuisz – prof. dr hab. Andrzej Dziadzio i prof. dr hab. Krystyna Chojnicka, oboje z Uniwersytetu Jagiellońskiego, zostali powołani przez Radę Doskonałości Naukowej.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zastępca Przewodniczącego zwrócił uwagę na artykuł 221 ust. 4 i art. 221 ust. 5 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce, które wyraźnie wskazują, że Rada Dyscypliny musi powołać do składu komisji habilitacyjnej recenzentów wskazanych przez Radę Doskonałości Naukowej. W aspekcie merytorycznym Rada się nie wypowiada, wskazując jednak, że sam Habilitant nie wnosił o zmianę recenzentów, mimo że uchwała nr 481 takie gwarancje w zakresie bezstronności zawiera. Rada podziela stanowisko, wyrażone w orzecznictwie sądów administracyjnych i które zawarte jest w uchwale nr 481 Senatu Uniwersytetu Warszawskiego, że recenzent w postępowaniu habilitacyjnym musi być specjalistą z materii, której dotyczy osiągnięcie. W sprawie brak było wszakże podstaw do kwestionowania przez Radę recenzentów wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej.

Kolejny zarzut Habilitanta odnosił się do tego, czy same recenzje były prawidłowe. Należy tutaj rozróżnić prawidłowość formalną od materialnej. Co do prawidłowości materialnej, to jest to polemika, którą w swych odwołaniach skarżący podnoszą i co do której Rada Naukowa Dyscypliny się nie odnosi w swych opiniach do odwołań. Co się tyczy formalnych aspektów, to kwestia ta była podnoszona podczas posiedzenia Rady, w trakcie którego procedowana była sprawa odmowy nadania stopnia dr. Kuiszowi i nie wskazano na to, aby były jakieś wady formalne. W uzasadnieniu uchwały podniesiono, że recenzje były sformułowane prawidłowo, tzn. zawierały uzasadnioną ocenę osiągnięć, którą przedstawili recenzenci. Stąd też ów zarzut nie jest prawidłowy, materiał, na którym oparła się Rada od strony formalnej był właściwy.

Kolejny zarzut odnosił się do tego, co było już przedmiotem dyskusji podczas posiedzenia Rady w dniu 18 października, a zatem, czy rozwiązania ustawowe są zgodne z aktami wyższego rzędu. Ta wątpliwość została także wyrażona, zgodnie z wolą Rady, w projektowanym uzasadnieniu uchwały, a przedstawiona analiza również ją zawiera. Wszelako przepisy wiążą naszą Radę w zakresie wyniku postępowania, to znaczy ustawodawca ograniczył zasadę swobodnej oceny dowodów. A zatem w sytuacji, gdy były dwie recenzje negatywne, komisja habilitacyjna jest zobligowana do sformułowania negatywnej opinii, a następnie – nasza Rada nie mogła legalnie podjąć innej uchwały niż o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego. Warto tu zaznaczyć, że wiele głosów podczas głosowania było wstrzymujących, co jest wyrazem pewnego niezadowolenia z rozwiązań ustawowych, aż tak krępujących Radę Naukową Dyscypliny.

Ostatni zarzut odnosił się do sposobu głosowania – czy należy głosować uchwałę o odmowie, jeśli jest opinia negatywna, czy uchwałę o nadaniu. W nowej regulacji prawnej podstawą do głosowania stanowi opinia komisji habilitacyjnej, stanowi ona główny materiał dowodowy, ale nie determinuje treści uchwały, która jest poddawana do głosowania. Sposób głosowania wprost wynika z uchwały nr 481 Senatu UW.

Zastępca Przewodniczącego otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Wojciech Machała, którego zdaniem większość członków Rady odczuwa dyskomfort związany z regulacjami ustawowymi dotyczącymi sposobu procedowania w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego, gdy skutkiem wprowadzonej przez ustawodawcę regulacji dwie negatywne recenzje determinują decyzję o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego i tym samym traci sens istnienie komisji habilitacyjnej, jak też i Rady Naukowej Dyscypliny. Prof. Machała wnioskuje, i ma nadzieję, że jest to zdanie także pozostałych członków Rady, aby głosować za pozytywnym zaopiniowaniem odwołania dr. Kuisza, z uzasadnieniem, że podjęta przez Radę

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

uchwała była formalnie prawidłowa, Rada jednak opowiada się za tym, że podstawa prawna, która nakazuje odmowę nadania stopnia w wyniku dwóch negatywnych recenzji budzi sprzeciw, któremu dajemy wyraz popierając zarzut Skarżącego odnoszący się do tego punktu uchwały. Prof. Machała zaproponował także, że rozwiązaniem na przyszłość może być bardzo skrupulatne stosowanie języka ustawy. Zwrócił uwagę, że ustawa mówi, że komisja habilitacyjna nie może wydać pozytywnej opinii w przypadku dwóch negatywnych recenzji. Jest to interpretowane jako konieczność wydania opinii negatywnej. Prof. Machała zadał pytanie, czy nie można sugerować, aby komisja, która nie zgadza się ze stanowiskiem dwojga recenzentów wydawała opinie w przedmiocie niewydania pozytywnej opinii? Co to zmienia? Zmienia to, że dalszy przepis ustawy mówi, że Rada Naukowa Dyscypliny nie może nadać stopnia, jeżeli jest opinia negatywna. Jeżeli nie ma opinii pozytywnej, Rada ma możliwość podjęcia decyzji w sposób, który uznaje za stosowny. W ten sposób, pozostając zgodnie z literą ustawy, zachowujemy pewną suwerenność decyzyjną. Prof. Machała zgłasza taką sugestie odnośnie przyszłych postępowań habilitacyjnych.

Przewodniczący Rady powiedział, że popiera opinię przedstawioną przez dr. Jakubowskiego. Zastępczyni Przewodniczącego dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW, powiedziała, że przygotowanie opinii do tego rodzaju odwołania jest zawsze bardzo czasochłonne. Przypomniała, że Prezydium zawsze zwraca się do członków Rady z prośbą, aby wcześniej przedstawili wątpliwości związane z opinią do odwołania. Rada nie może działać w sprzeczności z ustawą, która jest wiążąca. Uchwała nr 481 Senatu UW wymaga podjęcia przez komisję habilitacyjną decyzji pozytywnej lub negatywnej, nie ma innej możliwości. Gdyby takiej decyzji komisja nie podjęła, Prezydium Rady musiałoby zwrócić uchwałę do komisji i poprosić o jej uzupełnienie. Zastępczyni Przewodniczącego rozumie, że można mieć zastrzeżenia do przyjętego rozwiązania, ale skutkiem pozytywnego zaopiniowania odwołania dr. Kuisza, a następnie nadania stopnia doktora habilitowanego byłoby to, że dr Kuisz od razu mógłby zostać promotorem rozpraw doktorskich, recenzentem dorobku habilitacyjnego. Wcześniej czy później Rada Doskonałości Naukowej i tak stwierdziłaby nieważność naszej uchwały. Wówczas te postępowania, w których wzięłyby udział dr Kuisz byłyby wadliwe. Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę, że w przedstawionej opinii do odwołania nie porusza się problemu, czy takie rozwiązanie jest wadliwe, to Rada Doskonałości Naukowej powinna rozstrzygnąć, i być może RDN podzieli argumentację dr Kuisza. Rada Naukowa Dyscypliny nie może odnieść się do argumentów przedstawionych przez dr. Kuisza, bo nie są to zarzuty związane z działaniami Rady Dyscypliny. Zastępczyni Przewodniczącego przypomniała, że dwoje recenzentów, których powołanie zakwestionował dr Kuisz, zostało wyznaczonych przez Radę Doskonałości Naukowej. Zarzuty dr Kuisza dotyczą sposobu procedowania Rady Doskonałości Naukowej, a nie Rady Dyscypliny.

Przewodniczący Rady zaproponował, aby prof. Machała przygotował projekt uchwały. Przewodniczący zobowiązał się, że uczyni taki projekt przedmiotem debaty.

Dr hab. Matusz Pilich, prof. UW powiedział, że był wśród osób, które podczas głosowania 18 października wstrzymały się od głosu w sprawie dr. Kuisza. Przyznaje, że prof. Machała swym pierwszym postulatem niezbyt go przekonuje. Po pierwsze została wykonana pewna praca, a po drugie z punktu widzenia art. 156 § 1 pkt 2 KPA organ administracyjny nie może wydawać uchwały, która będzie świadomym i rażącym naruszeniem prawa. Dlatego prof. Pilich jest

przeciwny uwzględnieniu odwołania. Uważa, że należy przygotować uchwałę deklarującą niezgodność regulacji ustawowej z prawami człowieka, a nawet rozpropagować ją rozsyłając do wszystkich ośrodków naukowych w Polsce z prośbą o dołączenie się do dyskusji i wywarcie presji na prawodawcy, aby tę regulację, w opinii prof. Pilicha bardzo szkodliwą, zmienił.

Prof. Machała wyjaśnił, że szanuje pracę Prezydium w przedmiocie przygotowania opinii do odwołania, zgadza się z zawartymi w niej argumentami, dlatego nie widzi powodu, aby zgłaszać do niej zastrzeżenia. Skoro podejmujemy decyzję w przedmiocie opinii do odwołania, to czy równocześnie uwzględniamy to odwołanie i nadajemy stopień? Jeżeli tak, to rzeczywiście nie tego dotyczyła jego intencja. Intencją prof. Machały było poparcie stanowiska Skarżącego w kwestii tej jednej niezgodności prawa z szeroko rozumianym zdrowym rozsądkiem i racjonalnością rozwiązań. Jeżeli przyjęcie pozytywnej opinii w przedmiocie odwołania w jednym jego punkcie ma oznaczać uwzględnienie wniosku i nadanie stopnia, to Rada nie może tak działać. Jeżeli jednak oznacza tylko przyjęcie pozytywnej uchwały w przedmiocie przyjęcia opinii, to można taką opinię przyjąć. Zwrócił uwagę, że ostatnia propozycja, którą przedstawił w poprzedniej swojej wypowiedzi, dotyczyła przyszłych postępowań habilitacyjnych. Być może powinna być to także sugestia w kierunku Senatu UW, aby zmienił uchwałę nr 481 i dopuścił sytuację, w której opinia komisji habilitacyjnej nie jest opinią pozytywną lub negatywną, ale może być uchwałą, której przedmiotem jest niewydanie pozytywnej opinii, tak aby Rada Dyscypliny Naukowej mogła w tej sprawie decydować. Jest to postulat dotyczący przyszłych postępowań, albo w granicach obowiązujących reguł, które zostały ustalone na Uniwersytecie, albo ewentualnie w przedmiocie zmiany w tym zakresie. Prof. Machała zadeklarował, że postara się przygotować propozycję uchwały. Zazaczył jednak, że otworenie dyskusji nie rozwiązuje problemu, ma wątpliwości, na ile takie rozwiązanie będzie skuteczne.

Za pośrednictwem czatu prof. Grzebyk napisała: „Regulacje uczelni nie mogą być sprzeczne z ustawą.”

Prof. Machała odpowiedział: „Ale tu sprzeczności by nie było.”

Zastępca Przewodniczącego powiedział, że cieszy go głos prof. Machały, który zadeklarował, że przygotowuje projekt uchwały, bo rzeczywiście ta regulacja budzi wątpliwości na wielu poziomach. Par. 14 zasad habilitacyjnych zawartych w uchwale nr 481 Senatu UW nie budzi wątpliwości, że są tylko dwie możliwości wydania uchwały: pozytywnej lub negatywnej, nie ma czegoś takiego, jak uchwała niepozytywna, niebędąca negatywną, dlatego jest to postulat *de lege ferenda* względem Senatu, z zastrzeżeniem, czy ustawa daje taką możliwość. Zastępca Przewodniczącego zwrócił uwagę, że jeżeli byłaby pozytywna opinia względem odwołania, to Rada musiałaby przejść do kolejnego punktu, tzn. do autokontroli i do głosowania w sprawie nadania stopnia doktorowi habilitowanemu. Pozytywna opinia oznacza, że Rada uważa, że były takie uchybienia w postępowaniu, które mogły mieć wpływ na przebieg sprawy i należy jeszcze raz poddać pod głosowanie to, czy nadać stopień doktorowi habilitowanemu. Nie ma możliwości, aby uznając, że wszystko przebiegało prawidłowo, mimo wszystko poddać pod głosowanie przyjęcie odwołania Skarżącego, bo to implikowałoby przejście do głosowania w sprawie nadania stopnia w trybie autokontroli.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę, że Rada już podczas powoływania komisji habilitacyjnej w postępowaniu dr. Kuisza zwróciła uwagę, że powoływanie osób z tego samego

ośrodka jest problemem. Starano się wówczas ukształtować komisję w taki sposób, aby znalazły się w niej osoby o różnych poglądach i z różnych ośrodków.

Zastępca Przewodniczącego wyjaśnił szczegóły głosowania.

Głosowanie w sprawie wyrażenia opinii w sprawie odwołania dr. Jarosława Kuisza od uchwały nr 110 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne UW z dnia 18 października 2021 r. o odmowie nadania dr. Jarosławowi Kuiszowi stopnia doktora habilitowanego:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za wyrażeniem negatywnej opinii	Głosy za wyrażeniem pozytywnej opinii	Wstrzymujący się od głosu
37	23	18	3	2

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że uchwała została przyjęta.

Sprawa zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1. Przewodniczący Rady szczegółowo wyjaśnił sprawę. Propozycja zmian nie jest decyzją Prezydium, to Przewodniczący Stałych Komisji Doktorskich przeprowadzili rozmowy z członkami Stałych Komisji, w wyniku których na dzisiejszym posiedzeniu Rada dokona zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1, a na kolejnych posiedzeniach przeprowadzane będą zmiany w pozostałych komisjach. Przedstawił zasady głosowania, na początku Rada przeprowadzi głosowanie w sprawie odwołania ze składu Komisji: dr. hab. Mirosława Wyrzykowskiego, prof. dr. hab. Ludwika Florka, prof. dr. hab. Małgorzaty Korzyckiej, prof. dr. hab. Jacka Langa. Poinformował, że zaproponowano następującym osobom, aby weszły do składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1: dr. hab. Piotrowi Grzebykowi, dr. hab. Dorocie Pudzianowskiej, dr. hab. Michałowi Raczkowskiemu, dr. hab. Ewie Stefańskiej, dr. hab. Dariuszowi Szafrzańskiemu. Ostatecznie, do składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1 zgodzili się wejść: dr. hab. Michał Raczkowski, dr. hab. Ewa Stefańska, dr. hab. Dariusz Szafrąński. Przewodniczący Rady otworzył dyskusję. Wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie. W związku z nieprawidłowością w zapisie ankiety, Przewodniczący Rady zarządził reasumpcję głosowania, a w oczekiwaniu na przygotowanie nowej ankiety, procedowano kolejne punkty porządku obrad.

Przewodniczący przekazał prowadzenie obrad dr. Jakubowskiemu.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Bartoszowi Wilkowi. Temat rozprawy: „Instytucja inicjatywy lokalnej jako forma koprodukcji usług publicznych. Studium administracyjnoprawne”. Promotor: dr. hab. Dawid Sześciło. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania, następnie otworzył dyskusję. Głos zabrali kolejno dr. hab. Adam Niewiadomski, prof. UW oraz dr. hab. Paweł Wojciechowski, prof. UW, którzy jednogłośnie uznali obronę za bardzo dobrą. Wobec braku innych głosów w dyskusji Zastępca Przewodniczącego zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Bartoszowi Wilkowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
--------------------------	---------------------	----------	---------------	---------------------------

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

37	22	21	1	0
----	----	----	---	---

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Bartoszowi Wilkowi.

Sprawa przyznania wyróżnienia rozprawie doktorskiej dr. Bartosza Wilka. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania, następnie otworzył dyskusję. Przypomniał, że wniosek o wyróżnienie został dołączony do materiałów dla członków Rady. Głos zabrali kolejno prof. Niewiadomski oraz prof. Wojciechowski, którzy potwierdzili okoliczności wyrażone we wniosku o wyróżnienie. Wobec braku innych głosów w dyskusji Zastępca Przewodniczącego zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Bartosza Wilka:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	23	19	2	2

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada wyróżniła rozprawę doktorską dr. Bartosza Wilka.

Czekając na wyniki głosowania głos zabrał prof. Tadeusz Zembruski – przedstawiciel Rady w komisji oceniającej na WPiA – omówił pracę komisji. Przewodniczący Rady podziękował prof. Zembruskiemu za aktywny udział w pracach komisji, a następnie otworzył dyskusję, wobec braku głosów w dyskusji zarządził przejście do następnych punktów porządku obrad.

Powrócono do **sprawy zmiany składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1**. Głos zabrała dr Eliza Maniewska, która zapytała o treść uchwały, którą otrzymają odwołani członkowie Komisji. Zastępca Przewodniczącego wyjaśnił, jak będzie wyglądała uchwała. Przewodniczący Rady przypomniał, że wskazane osoby same zdecydowały o odejściu ze składu Komisji, ta sprawa została już przeprowadzona i dokładnie wyjaśniona w gronie Stałej Komisji Doktorskiej nr 1.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Mirosław Wyrzykowski	50	30	27	0	3
prof. dr hab. Ludwik Florek	50	30	28	0	2
prof. dr hab. Małgorzata Korzycka	50	30	29	0	1
prof. dr hab. Jacek Lang	50	30	29	0	1

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Następnie Przewodniczący zarządził trzy głosowania w sprawie uzupełnienia składu Stałej Komisji Doktorskiej nr 1:

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
dr hab. Michał Raczkowski	50	29	27	1	1
dr hab. Ewa Stefańska	50	29	23	3	3
dr hab. Dariusz Szafrąński	50	28	24	1	3

Przewodniczący stwierdził, że uchwała została przyjęta.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Aleksandrowi Braksatorowi.

Temat rozprawy: „Odpowiedzialność antymonopolowa posiadaczy *standard essential patents*”. Promotor: dr hab. Cezary Banasiński, prof. UW. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania, następnie otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Maciej Bernatt, prof. UW, który zauważył, że temat rozprawy jest bardzo aktualny, natomiast recenzentki rozprawy (dr hab. Agata Jurkowska-Gomułka, prof. WSiIZ oraz dr hab. Anna Piszcz, prof. UwB) są znanymi specjalistkami z zakresu prawa ochrony konkurencji. Prof. Niewiadomski oraz prof. Wojciechowski, obaj uczestniczący w obronie, potwierdzili jej wysoki poziom. Wobec braku innych głosów w dyskusji Zastępca Przewodniczącego zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Aleksandrowi Braksatorowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	21	0	1

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Aleksandrowi Braksatorowi.

Sprawa przyznania wyróżnienia rozprawie doktorskiej dr. Aleksandra Braksatora.

Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania, następnie otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Michał Bitner, który zwrócił uwagę, że uzasadnienia wniosków o wyróżnienia wyglądają czasami szablonowo, często są wyrazem subiektywnego odczucia uczestniczących w obronie. Jednak w tym przypadku nie dało się inaczej przedstawić sprawy. Zapewnił, że omawiany wniosek o wyróżnienie poprzedziła dyskusja nad sprawą. Następnie głos zabrał prof. Bernatt, który powiedział, że oceniając poprzednią pracę (dr Wilka) zwrócił uwagę na zastosowanie metody empiryczno-prawnej. W jego opinii zastosowanie tej metody w sposób nowatorski może stanowić uzasadnienie wyróżnienia pracy. W przypadku rozprawy mgr. Braksatora rzeczywiście uzasadnienie wyróżnienia jest bardziej szablonowe. Prof. Niewiadomski potwierdził, że praca zasługuje na wyróżnienie. Dr hab. Dorota Dzienisiuk

powiedziała, że obrona pozostała w pamięci jako wyróżniająca, błyskotliwa. Doktorant w bardzo interesujący sposób mówił o sprawach, które wpływają na nasze życie z punktu widzenia prawa ochrony konkurencji. Wobec braku innych głosów w dyskusji Zastępca Przewodniczącego zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyróżnienia rozprawy doktorskiej dr. Aleksandra Braksatora:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	24	20	1	3

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada wyróżniła rozprawę doktorską dr. Aleksandra Braksatora.

Sprawa nadania lub odmowy nadania stopnia doktora mgr. Tomaszowi Szpojankowskiemu. Temat rozprawy: „Ingerencja władzy publicznej w prawo własności w procesie inwestycyjnobudowlanym w polskim systemie prawnym”. Promotor: prof. dr hab. Hubert Izdebski. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania; przypomniał, że sprawa już stawała na naszej Radzie, wówczas jednak wątpliwość budziło powołanie jednego z recenzentów, wobec czego powołano kolejnego recenzenta. Następnie Zastępca Przewodniczącego otworzył dyskusję. Głos zabrał dr hab. Krzysztof Koźmiński, który wyraził się w sposób pozytywny o obronie. Prof. Bosiacki potwierdził te słowa. Zastępca Przewodniczącego zwrócił uwagę, że protokół, przygotowany przez mgr. Rafała Smolenia, oddaje przebieg obrony.

Głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Tomaszowi Szpojankowskiemu:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	21	21	0	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada nadała stopień doktora mgr. Tomaszowi Szpojankowskiemu.

Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Alberta Pielaka. Temat rozprawy: „Pełnomocnictwo w stosunkach niemajątkowych”. Promotor: dr hab. Leszek Bosek, prof. UW. Proponowani recenzenci: prof. dr hab. Piotr Machnikowski (UWr), prof. dr hab. Ewa Rott-Pietrzyk (UŚ). Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Zwrócił uwagę na przesłane członkom Rady uzasadnienie wyboru recenzentów. W tym przypadku sylwetka naukowa prof. Rott-Pietrzyk została przedstawiona w sposób bardzo skrótowy, w związku z czym warto na posiedzeniu uzupełnić argumentację. Głos zabrał Przewodniczący Rady, który powiedział, że prof. Rott-Pietrzyk jest znaną i uznaną specjalistką, jednak nie wynika to z przesłanego uzasadnienia. Prof. dr hab. Krystyna Szczepanowska-Kozłowska wyjaśniła, że prof. Rott-Pietrzyk zajmuje się prawem cywilnym, specjalizuje się w zagadnieniu umowy agencyjnej, ta specjalizacja w żaden sposób nie wpływa na możliwość bycia recenzentem prac z zakresu prawa cywilnego, zwłaszcza tak ogólnych, jak pełnomocnictwo w stosunkach

niemajątkowych. Dr Witold Borysiak podzielił pogląd prof. Szczepanowskiej-Kozłowskiej. Zastępca Przewodniczący wobec braku innych głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
prof. dr hab. Piotr Machnikowski – recenzent	37	23	21	1	1
prof. dr hab. Ewa Rott-Pietrzyk – recenzentka	37	23	20	1	2
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	23	22	1	0
dr hab. Jacek Wierciński, prof. UW	37	23	20	2	1
dr hab. Beata Janiszewska	37	23	20	2	1
prof. dr hab. Adam Brzozowski	37	23	22	1	0
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	23	22	1	0
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	23	23	0	0
dr hab. Leszek Bosek, prof. UW	37	23	19	3	1
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)	37	23	22	1	0
mgr Jolanta Urbanik	37	23	20	2	1
dr hab. Leszek Bosek, prof. UW	37	23	18	4	1

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia recenzentów oraz członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Andrzeja Girdwojnia. Temat rozprawy: „Należyta staranność lekarza”. Promotorka: dr hab. Beata Janiszewska. Promotor pomocniczy: dr Witold Borysiak. Proponowane recenzentki: prof. dr hab. Małgorzata Pyziak-Szafnicka (UŁ), dr hab. Monika Wałachowska, prof. UMK. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Zastępca Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
prof. dr hab. Małgorzata Pyziak-Szafnicka – recenzentka	37	25	23	2	0
dr hab. Monika Wałachowska, prof. UMK – recenzentka	37	25	22	1	2
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z prawa cywilnego)	37	25	24	1	0
dr hab. Bogusław Lackoroński	37	25	25	0	0
dr hab. Leszek Bosek, prof. UW	37	25	20	4	1
dr hab. Marcin Krajewski	37	25	22	3	0
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z filozofii)	37	25	24	1	0
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	25	25	0	0
dr hab. Bogusław Lackoroński	37	25	25	0	0
dr hab. Maciej Kaliński, prof. UW (przewodniczący – egzamin z języka angielskiego)	37	25	24	1	0
mgr Jolanta Urbanik	37	25	22	2	1
dr hab. Bogusław Lackoroński	37	25	25	0	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Ewy Obiedzińskiej.

Temat rozprawy: „Doktryny polityczno-prawne państw nieuznawanych w kontekście kształtowania polityki imperialnej współczesnej Rosji”. Promotor: prof. dr hab. Adam Bosiacki. Proponowany recenzent: dr hab. Tomasz Scheffler (UWr). Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Rada wyznaczyła już wcześniej recenzentów rozprawy, jednak ze względów zdrowotnych dotychczasowy recenzent prof. dr hab. Andrzej Sylwestrzak zrezygnował z funkcji. Zastępca Przewodniczącego otworzył dyskusję. Głos zabrał prof. Bosiacki, który wyjaśnił szczegóły sprawy, zwrócił się do członków

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Rady z prośbą o poparcie wniosku. Zastępca Przewodniczącego wobec braku innych głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany uchwały nr 99 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Prawne z dnia 27 września 2021 r. w sprawie wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej oraz składu komisji przeprowadzającej egzaminy doktorskie w przewodzie doktorskim mgr Ewy Obiedzińskiej. W miejsce prof. dr. hab. Andrzeja Sylwestrzaka (UG) proponuje się dr. hab. Tomasza Schefflera (UWr):

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	19	1	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa zmiany tematu rozprawy doktorskiej oraz wyznaczenia recenzentów i członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr Katarzyny Wieczorek. Temat rozprawy: „Cross-border transfer of enterprise”. Promotor: dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW. Promotorka pomocnicza: dr Agnieszka Zwolińska. Proponowany nowy temat: „Cross-border transfer of undertaking within the EU”. Proponowani recenzenci: prof. dr hab. Zbigniew Hajn (UŁ), dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Zastępca Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
zmiana tematu rozprawy doktorskiej	37	22	21	1	0
prof. dr hab. Zbigniew Hajn – recenzent	37	22	21	0	1
dr hab. Artur Tomanek, prof. UWr – recenzent	37	22	20	0	2
prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf (przewodnicząca – egzamin z prawa pracy)	37	22	21	1	0
dr hab. Piotr Grzebyk	37	22	21	1	0
dr hab. Magdalena Szczepańska	37	22	20	1	1
prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	22	21	1	0
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	22	22	0	0

dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW	37	22	21	0	1
dr hab. Magdalena Szczepańska	37	22	20	1	1
prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf (przewodnicząca – egzamin z języka angielskiego)	37	22	21	1	0
mgr Jolanta Urbanik	37	22	18	2	2
dr hab. Łukasz Pisarczyk, prof. UW	37	22	21	0	1
dr hab. Magdalena Szczepańska	37	22	20	1	1

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa zmiany tematu rozprawy doktorskiej oraz wyznaczenia recenzentów i członków komisji egzaminacyjnych w przewodzie doktorskim mgr. Mateusza Muchela. Temat rozprawy: „Ocena oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym w świetle prawa europejskiego”. Promotor: prof. dr hab. Robert Grzeszczak. Promotor pomocniczy: dr Jerzy Jendrośka. Proponowany nowy temat: „Ocena oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym jako instrument prawa ochrony środowiska Unii Europejskiej”. Proponowani recenzenci: dr hab. Dorota Pyć, prof. UG, dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. UKW. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Zastępca Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
zmiana tematu rozprawy doktorskiej	37	22	21	0	1
dr hab. Dorota Pyć, prof. UG – recenzentka	37	22	21	1	0
dr hab. Zbigniew Bukowski, prof. UKW – recenzent	37	22	21	0	1
dr hab. Katarzyna Myszona-Kostrzewa, prof. UW (przewodnicząca – egzamin z prawa Unii Europejskiej)	37	22	21	0	1
dr hab. Anna Zawadzka-Łojek, prof. UW	37	22	20	1	1

dr hab. Aleksander Gubrynowicz	37	22	21	0	1
dr hab. Katarzyna Myszone-Kostrzewa, prof. UW (przewodnicząca – egzamin z filozofii)	37	22	21	0	1
prof. dr hab. Mieczysław Omyła	37	22	22	0	0
dr hab. Aleksander Gubrynowicz	37	22	21	0	1
prof. dr hab. Robert Grzeszczak	37	22	22	0	0
dr hab. Katarzyna Myszone-Kostrzewa, prof. UW (przewodnicząca – egzamin z języka angielskiego)	37	22	21	0	1
mgr Jolanta Urbanik	37	22	18	2	2
dr hab. Aleksander Gubrynowicz	37	22	21	0	1
prof. dr hab. Robert Grzeszczak	37	22	22	0	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa zamknięcia przewodu doktorskiego mgr Katarzyny Wiśniewskiej. Temat rozprawy: „Zastosowanie zasad ogólnych postępowania cywilnego w postępowaniu przed Rzecznikiem Finansowym”. Promotor: dr hab. Andrzej Harla. Zastępca Przewodniczącego przedstawił przedmiot głosowania. Otworzył dyskusję. Zastępca Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządził głosowanie.

Głosowanie w sprawie zamknięcia przewodu doktorskiego mgr Katarzyny Wiśniewskiej:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	19	19	0	0

Zastępca Przewodniczącego stwierdził, że Rada przyjęła uchwałę.

Zastępca Przewodniczącego przekazał dalsze prowadzenie posiedzenia prof. Patrycji Grzebyk. **Sprawa zmiany tematu rozprawy doktorskiej w przewodzie doktorskim mgr. Jakuba Kwiecińskiego.** Temat rozprawy: „Karnoprawna ochrona rynku kapitałowego w świetle ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i prawa wspólnotowego”. Promotorka: prof. dr hab. Eleonora Zielińska. Proponowany nowy temat: „Manipulacje instrumentami finansowymi i *insider trading* w praktyce wymiaru sprawiedliwości”. Zastępczyni Przewodniczącego

przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Zastępczyni Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany tematu rozprawy doktorskiej mgr. Jakuba Kwiecińskiego z „Karnoprawna ochrona rynku kapitałowego w świetle ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i prawa wspólnotowego” na „Manipulacje instrumentami finansowymi i insider trading w praktyce wymiaru sprawiedliwości”:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	22	0	0

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Dariuszowi Mikołajczykowi. Temat rozprawy: „Monitorowanie osób fizycznych, a ich prawo do prywatności. Aspekty prawne i etyczne”. Proponowany promotor: dr hab. Arwid Mednis. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Za pośrednictwem czatu głos zabrał dr hab. Wojciech Brzozowski, prof. UW, który zaproponował, aby w tytule rozprawy „Monitorowanie osób fizycznych, a ich prawo do prywatności. Aspekty prawne i etyczne” usunąć przecinek, tak aby tytuł był poprawny językowo („Monitorowanie osób fizycznych a ich prawo do prywatności. Aspekty prawne i etyczne”). Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do członków Rady z pytaniem, czy chcieliby się wypowiedzieć w tej kwestii, wobec braku głosów w dyskusji, zaproponowała, aby przyjąć tę zmianę przez aklamację, co nie spotkało się z niczym sprzeciwem. Wobec braku innych głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Arwida Mednisa w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Dariuszowi Mikołajczykowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	21	19	0	2

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa wyznaczenia promotora i promotora pomocniczego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Krzemieniowi. Temat rozprawy: „Ochrona środowiska w prawie rynków finansowych Unii Europejskiej”. Proponowana promotorka: dr hab. Anna Zawidzka-Łojek, prof. UW. Proponowana promotorka pomocnicza: dr Magdalena Porzeżyńska. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Zastępczyni Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotorki w osobie dr. hab. Anny Zawidzkiej-Łojek, prof. UW w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Krzemieniowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	20	0	0

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Wobec nieprzygotowania ankiety w sprawie wyznaczenia promotorki pomocniczej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Krzemieniowi, Zastępczyni Przewodniczącego zarządziła przejście do kolejnych punktów porządku obrad, poinformowała członków Rady, że do sprawy powróci, gdy ankieta zostanie przygotowana.

Sprawa wyznaczenia promotora w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Cong Thiet Tran. Temat rozprawy: „Civil compensation for environmental damage: a legal analysis of the approaches taken by Vietnam and the European Union”. Proponowany promotor: dr hab. Piotr Bogdanowicz. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Zastępczyni Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotora w osobie dr. hab. Piotra Bogdanowicza w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Cong Thiet Tran:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	21	18	0	3

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa zmiany promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim mgr Gabrieli Gospodarek. Temat rozprawy: „Zatrudnienie w gospodarce platformowej”. Promotorka: prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf. Promotor pomocniczy: dr Maciej Giaro. Proponowana nowa promotorka pomocnicza: dr Eliza Maniewska. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Zastępczyni Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

Głosowanie w sprawie zmiany promotora pomocniczego rozprawy doktorskiej mgr Gabrieli Gospodarek z dr. Macieja Giaro na dr Elizę Maniewską:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	22	17	2	3

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Zastępczyni Przewodniczącego powróciła do sprawy wyznaczenia promotorki pomocniczej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Krzemieniowi. Proponowana promotorka pomocnicza: dr Magdalena Porzeżyńska.

Głosowanie w sprawie wyznaczenia promotorki pomocniczej w osobie dr Magdaleny Porzeżyńskiej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Marcinowi Krzemieniowi:

Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Głosy za	Głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
37	20	17	2	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa powołania komisji egzaminacyjnej oraz wyznaczenia liczby, zakresu i formy egzaminów z dyscypliny naukowej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Łukaszowi Gajkowi. Temat rozprawy: „Administracyjne kary pieniężne w ustawie o radiofonii i telewizji”. Promotor: dr hab. Paweł Wajda, prof. UW. Zastępczyni Przewodniczącego przedstawiła przedmiot głosowania. Otworzyła dyskusję. Zastępczyni Przewodniczącego wobec braku głosów w dyskusji zarządziła głosowanie.

	Uprawnieni do głosowania	Oddane głosy ogółem	Oddane głosy za	Oddane głosy przeciw	Wstrzymujący się od głosu
liczba egzaminów: dwa	37	21	21	0	0
forma egzaminów: ustna	37	21	21	0	0
zakres egzaminu: prawo administracyjne	37	21	21	0	0
zakres egzaminu: publiczne prawo gospodarcze	37	21	21	0	0
liczebność komisji egzaminacyjnej: 6 osób	37	21	20	0	1
prof. dr hab. Jacek Jagielski – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	19	1	1
prof. dr hab. Rafał Stankiewicz – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	20	1	0
dr hab. Marcin Dyl, prof. UW –	37	21	20	1	0

członek komisji egzaminacyjnej					
dr hab. Paweł Wojciechowski, prof. UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	21	0	0
dr hab. Adam Szafrński, prof. UW – członek komisji egzaminacyjnej	37	21	20	0	1
dr hab. Magdalena Szczepańska – członkini komisji egzaminacyjnej	37	21	18	2	1

Zastępczyni Przewodniczącego stwierdziła, że Rada przyjęła uchwałę.

Sprawa nadawania stopnia doktora lub stopnia doktora habilitowanego na podstawie zbioru lub cyklu publikacji. Zastępczyni Przewodniczącego przypomniała, że podczas poprzedniego posiedzenia Rady kontrowersje wzbudziła kwestia doktoratu na podstawie zbioru artykułów. Prezydium zastanawiało się, czy powołać specjalną komisję, która opracowałaby rekomendacje, jednak wątpliwości wzbudzał fakt, że rekomendacje nie mogą być sprzeczne z wytycznymi Rady Doskonałości Naukowej czy uchwałą nr 481 Senatu UW. Rada nie może przyjąć większych ograniczeń niż te, które wynikają z ustawy, ale może przyjąć pewne rekomendacje wynikające z tego, czego członkowie Rady oczekują od tego typu rozprawy doktorskiej czy habilitacji. Przypomniała, że uzyskanie stopnia doktora habilitowanego na podstawie dorobku naukowego, na który składa się cykl publikacji jest przewidziane w artykule 219 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Warunkiem uzyskania stopnia doktora habilitowanego jest wykazanie osiągnięć stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny (art. 219 ust. 1 pkt 2). Użycie liczby mnogiej dość często jest interpretowane przez habilitantów jako wymóg przedstawienia kilku osiągnięć – na to wskazują postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w przypadku prof. Marii Nowak i prof. Macieja Sokołowskiego, którzy dla pewności wskazali zarówno swoje monografie, jak i wybrane artykuły. Nie jest to jednak konieczne, ponieważ warto zauważyć, że konstrukcja art. 219 ust. 1 ustawy jest dość podobna do art. 16 ustawy z 2003 r., gdzie również w ust. 1 wymieniono osiągnięcia w liczbie mnogiej, ale w ust. 2 już odnoszono się do osiągnięcia w liczbie pojedynczej. Podobnie należy przyjąć na gruncie nowej ustawy. Możliwe jest przedstawienie jako osiągnięcia cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie znalazły się w wykazie ministerialnym.

Zastępczyni Przewodniczącego wskazała, że z pewnością nie można tym samym w nowym trybie przedstawić jako osiągnięcia artykułów opublikowanych w redagowanych monografiach naukowych, nawet jeśli mają one charakter pokonferencyjny i zostały wydane w wydawnictwie znajdującym się w ministerialnym wykazie, gdyż ustawa wyraźnie rozróżnia wykaz wydawnictw od wykazu czasopism oraz materiałów konferencyjnych.

Skoro cykl ma się składać z artykułów naukowych (a nie wszelakich publikacji naukowych), to należy przywołać definicję artykułu naukowego zawartą w rozporządzeniu z 2019 r., zgodnie z którym jest to „recenzowany artykuł opublikowany w czasopiśmie naukowym albo w recenzowanych materiałach z międzynarodowej konferencji naukowej: 1) przedstawiający określone zagadnienie naukowe w sposób oryginalny i twórczy, problemowy albo przekrojowy; 2) opatrzony przypisami, bibliografią lub innym właściwym dla danej dyscypliny naukowej aparatem naukowym.” Rozporządzenie precyzuje również, że artykułem naukowym jest artykuł recenzyjny, natomiast nie można traktować jako artykułu naukowego edytorialu, abstraktu. Zastępczyni Przewodniczącego przypomniała członkom Rady postępowanie w tzw. starym trybie prowadzone przez Radę poprzedniej kadencji, gdy wobec braku dorobku, próbowano habilitanta tłumaczyć doskonałymi abstraktami konferencyjnymi.

Obecne sformułowanie przez ustawodawcę „cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych” wskazuje również, że owo powiązanie może być interpretowane dość szeroko. Tym samym wystarczy, aby artykuły były powiązane tematycznie (choć niekoniecznie muszą być napisane na jeden temat), nie muszą się więc dopełniać i udowadniać wspólnej/wspólnych hipotez/hipotezy. Tym samym rozluźnienie wymogów ustawowych co do cyklu zbliża go do pojęcia zbioru.

W przypadku doktoratów, warto zauważyć, że na gruncie starej ustawy było możliwe złożenie rozprawy doktorskiej w formie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub tylko przyjętych do druku w czasopismach naukowych. Obecnie kwestię tę reguluje art. 177, który stanowi, że rozprawę doktorską może stanowić zbiór opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Nie ma wymogu, aby to były artykuły w czasopismach, albo aby te artykuły składały się na spójny cykl. Nie ma informacji, ile artykułów powinno złożyć się na ten zbiór, czy powinny się dopełniać, czy być ze sobą powiązane – to rozstrzyga ustawodawca.

Pojawiła się jeszcze jedna wątpliwość, która dotyczy tego, czy warunki nadania stopnia doktora, które wskazują, że dana osoba powinna posiadać tytuł zawodowy magistra, uzyskać odpowiednie efekty kształcenia, ale powinna też posiadać w dorobku przynajmniej jeden artykuł lub rozdział w monografii, może do tego dorobku zaliczyć artykuł lub rozdział, który jest częścią rozprawy doktorskiej. Przewodniczący rad dyscyplin z zakresu nauk ścisłych twierdzą, że dla nich jest oczywiste, że ten artykuł może wchodzić do tego zbioru, jednak w naukach społecznych należałoby traktować wymóg posiadania artykułu jako odrębnego od zbioru.

Zastępczyni Przewodniczącego otworzyła dyskusję. Głos zabrała dr hab. Maria Nowak, która podtrzymuje to, co powiedziała podczas poprzedniego posiedzenia, bezpośrednio po zakończeniu głosowania w sprawie nadania stopnia doktora mgr. Michałowi Górskiemu. W opinii prof. Nowak nadanie stopnia doktora na podstawie cyklu artykułów, szczególnie polskich, cyklu tak niewielkiego, jest obniżeniem standardów, do którego nie chcemy dążyć.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Podkreśliła, że nie trzeba jej przekonywać, że jeden artykuł może być wybitny, przełomowy. Członkowie Rady nie otrzymali informacji, na czym miałyby polegać wybitność artykułów wchodzących w skład ocenianego na poprzednim posiedzeniu doktoratu.

Zastępczyni Przewodniczącego, odnosząc się do słów prof. Nowak o niewielkim zbiorze i o polskich czasopismach, zapytała prof. Nowak, jakie rozwiązanie rekomenduje? Ile powinno być artykułów w tym zbiorze? Czy powinny to być artykuły opublikowane w czasopiśmie czy monografii zagranicznej? Prof. Nowak odpowiedziała, że jej zdaniem nie należy nadawać stopnia doktora na podstawie zbioru artykułów, chyba że komisja jest w stanie dowieść, że w sposób znaczący jeden artykuł zmienia stan wiedzy i „rzuca na kolana” świat nauki. Nie wie, czy publikacja w polskim czasopiśmie może spełnić te standardy.

Prof. Pomianowski zgłosił obawę, że trudno będzie skonstruować konkretne oczekiwania co do liczby artykułów i ilości punktów. Problem jest natury formalnej, jaka będzie nasza uchwała i jej moc wiążąca, jeżeli komuś nie nadamy stopnia, to ta uchwała nie będzie argumentem odwoławczym. Prof. Pomianowski proponuje, aby Rada przyjęła, że jeśli ma nadawać stopień na podstawie dorobku, to w każdym przypadku należy rozbić to na dwa posiedzenia: na jednym posiedzeniu przeprowadzić wstępną dyskusję, a dopiero po miesiącu przeprowadzić kolejną dyskusję i podjąć ostateczną decyzję. To spowoduje, że członkowie Rady będą wiedzieli, że na tym konkretnym przypadku będą musieli się skupić, przeczytać recenzje i zastanowić się, czy to osiągnięcie jest na tyle wybitne, że należy nadać stopień.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła uwagę, że członkowie Rady otrzymują materiały na siedem dni przed posiedzeniem, jeśli taka jest wola Rady, można zaznaczyć, że dana sprawa nadania stopnia jest na podstawie cyklu publikacji.

Dr hab. Piotr Rylski, prof. UW podkreślił, że skoro ustawa dopuszcza nadanie stopnia na podstawie cyklu publikacji, to nie należy tego kwestionować. Należy jednak zastanowić się nad tym, że nie powinniśmy obniżać standardów, które Rada wypracowała do tej pory, a mianowicie gorzej traktować osoby, które przygotowały rozprawę, od osób, które przygotowały cykl publikacji. Zdaniem prof. Rylskiego osoba, która prezentuje rozprawę doktorską, musi mieć poza rozprawą przynajmniej jeden artykuł lub rozdział w monografii. Na poprzednim posiedzeniu mieliśmy sytuację, że w całości dorobek był przedstawiony jako rozprawa doktorska. To oznacza, że gdyby kandydat do stopnia chciał przygotować rozprawę doktorską, nie wystarczyłoby tylko oprzeć się na tych artykułach. Taka sytuacja uderza w osoby, które przygotowują rozprawę. Zdaniem prof. Rylskiego nie może być dopuszczona taka interpretacja, zwłaszcza w naukach prawnych. W naukach ścisłych jeśli publikuje się artykuł, zawierający jakieś odkrycie, to jasne jest, że później nie można tego odkrycia w doktoracie ponowić, ta publikacja jest aktualna w danym momencie. Zdaniem prof. Rylskiego jako cykl publikacji bierze się pod uwagę wszystko, co zostało opublikowane, natomiast w naukach prawnych należy wykazać, że się zna nie tylko na jednym temacie, ale że ma się w swoim dorobku coś innego, niż to, co omawia się w doktoracie. Drugi problem, który poruszył prof. Rylski, dotyczył tego, że należy zwrócić się np. do promotora, aby wyjaśnił dlaczego w danym przypadku doszło do cyklu publikacji. Ustawa tego nie wymaga, ale powinno być to naturalne w naukach prawnych, dlatego akurat ten temat uzasadnia przedstawienie cyklu publikacji. Prof. Rylski jest w stanie sobie wyobrazić, że ktoś opublikował badania ankietowe i nie będzie wyników tych badań przepisywał do rozprawy,

gdy opublikował je już w kilku miejscach i udostępnił szerszej publiczności. Jednak w naukach prawnych mamy częściej do czynienia z dogmatyką prawa, w której przedstawienie jakiegoś poglądu w artykule nie wyklucza pogłębienia go później w rozprawie. Trzecim problemem, na który zwrócił uwagę prof. Rylski, była kwestia, jak Prezydium rozumie artykuł 186 pkt 5 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, który mówi, że „spełniła inne wymagania określone przez podmiot doktoryzujący”. Czy możemy stworzyć dodatkowe wymagania np. w odniesieniu do tych rozpraw na podstawie cyklu, które będą dla nas miarodajne? Czy to może być tak traktowane, czy też rozumiemy to tylko jako „inne elementy formalne”? Czy w tym się kryje wymaganie, aby ktoś miał np. dodatkową publikację poza cyklem, albo opublikował tylko w pewnych czasopismach? Czy jako podmiot doktoryzujący mamy w tym przypadku możliwość stworzenia jakiegoś dodatkowego wymagania poza tymi, które są w ustawie.

Zastępczyni Przewodniczącego zapytała prof. Rylskiego, czy chodzi tylko o uzyskanie pisemnego uzasadnienia ze strony promotora, czy w każdym przypadku, gdy przedmiotem nadania stopnia jest cykl, należy zapraszać promotora na posiedzenie?

Prof. Rylski odpowiedział, że powinno być to uzasadnione w formie pisemnej.

Prof. dr hab. Marek Zubik za pośrednictwem czatu napisał: „Należałoby chyba też ocenić, czy ów cykl spełnia także i takie kryterium wyrażone w ustawie: «Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej...»”. Dodał:

„owo «rozwiązanie problemu» powinno być chyba widziane w kontekście «powiązania tematycznego» artykułów”.

Zastępczyni Przewodniczącego nawiązując do słów prof. Rylskiego powiedziała, że obecnie, aby dostać się do Szkoły Doktorskiej, należy mieć w dorobku naukowym opublikowany artykuł. Jeżeli takie są wymagania już na początku, to należy spodziewać się czegoś więcej w późniejszym etapie, niż tylko rozprawy.

Dr hab. Katarzyna Myszone-Kostrzewska, prof. UW przypomniała, że była jedną z tych osób, które na poprzednim posiedzeniu wypowiadały się w tym samym tonie, co prof. Nowak. Poruszyła ten temat po posiedzeniu podczas rozmowy z członkinią Komisji Doktorskiej mgr. Michałą Górskiego – dr hab. Dagmarą Woźniakowską-Fajst. Rozumie, że kryminalistyka ma swoją specyfikę i w tym przypadku doktorat oparty na cyklu artykułów miał swoje uzasadnienie. Prof. Myszone-Kostrzewska wspomniała o opublikowanych niedawno badaniach dotyczących zdrowia psychicznego doktorantów, z których wynikało, że około 70% doktorantów jest zestresowanych ponad przeciętną miarę i wypalonych zawodowo. Jako członkini komisji oceniającej miała dostęp do materiałów dotyczących pracowników, często z kilkudziesięcioletnim stażem, przypomniała, że nawet w naszej Radzie były osoby, które głosowały „na nie” w przypadku, gdy dorobek naukowy składał się z kilkudziesięciu publikacji. Prof. Myszone-Kostrzewska zastanawia się nad globalną oceną i nad tym, jakie powinniśmy mieć oczekiwania. Zwróciła uwagę, że jeżeli są tak duże wymagania wobec pracowników naukowych dotyczące tylko oceny okresowej, to czy nie należy dostosować oczekiwań wobec doktorantów, tak aby były na podobnym poziomie, jaki mamy wobec pracowników i ich oceny okresowej. Dostrzega na tym przykładzie ogromne zróżnicowanie i podejście do ocen, także w gronie członków Rady.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że główny dylemat, jaki pojawił się w dyskusji nad nadaniem stopnia doktora na podstawie zbioru publikacji jest taki, że niektórzy przedstawiają tylko zbiór artykułów, a inni przedstawiają rozprawę i zbiór artykułów. Ma więc wątpliwości, czy jest to równe traktowanie. Odnosząc się do wypowiedzi prof. Myszonego-Kostrzewy dotyczącej kondycji psychicznej doktorantów, zwróciła uwagę, że doktoranci mogą korzystać na Uniwersytecie Warszawskim z różnych form wsparcia.

Dr Borysiak powiedział, że osoby, które kandydują do Szkoły Doktorskiej już mają w swoim dorobku jeden artykuł. Należy rozważyć, czy uwzględnić publikacje, które są przy naborze do Szkoły Doktorskiej.

Zastępczyni Przewodniczącego zapytała, czy powinien być wymóg publikowania za granicą. Przewodniczący Rady powiedział, że publikację zagraniczną można traktować jako wartość dodaną, natomiast nie powinien być to wymóg. Mamy bardzo zróżnicowane specjalizacje, w niektórych może być trudne opublikowanie artykułu za granicą.

Zastępczyni Przewodniczącego zwróciła się do prof. Rylskiego z pytaniem, czy proponuje jakieś wytyczne związane z wielkością zbioru?

Prof. Rylski odnosząc się do problemu publikacji międzynarodowej zwrócił uwagę, że w uchwale nr 481 Senatu UW jest wskazana publikacja, zgodnie z art. 267 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Problem polega na tym, że nie ma zbyt wiele renomowanych czasopism zagranicznych na tej liście. Może się zdarzyć, że ktoś będzie miał opublikowany artykuł w bardzo dobrym czasopiśmie zagranicznym, a nie będzie tego czasopisma na liście. Wówczas rozwiązaniem będzie opublikowanie artykułu w czasopiśmie punktowanym. To nie może być warunek dopuszczalności, musimy trzymać się w tym przypadku przepisów ustawy. Odpowiadając na pytanie prof. Grzebyk powiedział, że nie jest zwolennikiem jakichkolwiek objętości, należy dbać o jakość, zbiór jednak powinien być odpowiednikiem rozprawy doktorskiej, to znaczy należy zadać sobie pytanie, czy widzimy ten zbiór jako rozprawę doktorską, czy jest spójny, czy tematy są powiązane, ile liczy stron. Jeśli widzimy cykl publikacji, który rażąco odbiega od tego standardu, należy się zastanowić, czy może być to osiągnięcie, na podstawie którego nadamy stopień doktora.

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że rozprawa doktorska nie musi składać się z artykułów, które są opublikowane w czasopismach spoza listy. Prof. Rylski zgodził się, jednak dopowiedział, że artykuły poza cyklem już muszą być opublikowane w czasopismach będących na liście ministerialnej.

Za pośrednictwem czatu prof. Grzebyk napisała: „Art. 187 ust. 3: Rozprawę doktorską może stanowić praca pisemna, w tym monografia naukowa, zbiór opublikowanych i powiązanych tematycznie artykułów naukowych, praca projektowa, konstrukcyjna, technologiczna, wdrożeniowa lub artystyczna, a także samodzielna i wyodrębniona część pracy zbiorowej”.

Prof. Zembrzuski zgodził się z postulatem prof. Rylskiego, że najważniejsza jest jakość, a nie liczba stron. Za pośrednictwem czatu przesłał link do wydanej w roku 1950 habilitacji Henryka Trammera, liczącej ponad 60 stron, a uznawanej za dzieło wybitne (http://dlibra.umcs.lublin.pl/Content/28501/czas10488_5_1950.pdf). Należy zatem podkreślić, że jakość jest ważna. Prof. Zembrzuski zastanawia się, kto może tę jakość potwierdzić? Uważa, że wśród członków Rady są specjaliści, którzy mogą przybliżyć dzieło i wypowiedzieć się

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

merytorycznie. Zauważył, że może być dla doktorantów demoralizujący przekaz, że jedne prace muszą liczyć kilkaset stron, a inne kilkadziesiąt.

Za pośrednictwem czatu mgr Rafał Smoleń poparł wypowiedź prof. Zembrzuskiego.

Prof. Zubik odnosząc się do cytatu, który umieścił na czacie („Należałoby chyba też ocenić, czy ów cykl spełnia także i takie kryterium wyrażone w ustawie: «Przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, oryginalne rozwiązanie w zakresie zastosowania wyników własnych badań naukowych w sferze gospodarczej lub społecznej...»" owo «rozwiązanie problemu» powinno być chyba widziane w kontekście «powiązania tematycznego» artykułów”) zauważył, że nie chodzi tu o jakiegokolwiek powiązanie tematyczne, tylko przedmiotem rozprawy doktorskiej jest oryginalne rozwiązanie problemu naukowego. Związek pomiędzy tekstami nie powinien być luźny, ogólnodziejowy. To nie powinien być cykl prac z zakresu nauk prawnych, a ma być to oryginalnie rozwiązany konkretny problem. A to oznacza, że powinien być dość szczegółowy. Prof. Zubik wskazał, że może sobie wyobrazić, że ten cykl stanowią np. dwa artykuły. Dla niego jest kluczowe kryterium merytoryczne, to, jak jest rozwiązany konkretny problem naukowy. Zdaniem prof. Zubika delikatniejszym pytaniem jest to, czy coś należy uznać za monografię, w tym przypadku są ograniczenia wielkościowe. Jeśli Rada zdecyduje się akceptować nadawanie stopnia doktora na podstawie cyklu publikacji, należy wypracować stanowisko, jak Rada rozumie wyjaśnienie oryginalnego rozwiązania problemu naukowego.

Za pośrednictwem czatu mgr. Smoleń poparł wypowiedź prof. Zubika.

Zastępczyni Przewodniczącego powiedziała, że zgodnie ze stanowiskiem UNESCO należy odróżnić książkę od broszury, gdzie broszura liczy od 5 do 48 stron. Jeżeli książka ma np. 49 stron, już może być traktowana jako monografia.

Zastępca Przewodniczącego odnosząc się do problemu obszerności zauważył, że w Bibliotece Wydziału Prawa Uniwersytetu w Wiedniu jest dużo prac doktorskich, które nawet nie osiągnęły 100 stron, a mimo wszystko są cenione. Przypomniał, że jeśli rozprawa składa się z cyklu artykułów naukowych, to każdy był recenzowany, recenzentów jest więcej, a oddziaływanie takich artykułów może być na społeczeństwo czy praktykę prawną znacznie większe niż opasłej rozprawy.

Dr Maniewska przychyliła się do głosów, że liczy się jakość, a nie ilość. Uważa, że należy mieć wiedzę, aby stworzyć niewielkie objętościowo dzieło i umieć tę wiedzę w takiej formie przekazać. Jest to wyróżnik przemyślanej koncepcyjnie pracy naukowej. Zdaniem dr Maniewskiej należy cenić bardziej zwarte prace. Można dowiedzieć się, jakie są motywacje osób, jakie jest *ratio* osób, które planują przedstawić cykl artykułów. Dr Maniewska zapoznała się z rozprawą dr. Michała Górskiego, chciałaby się dowiedzieć, jakie są zarzuty merytoryczne wobec tej rozprawy, w jej opinii ta rozprawa zawiera niezbędne elementy.

Zastępczyni Przewodniczącego zauważyła, że doktorant pisał rozprawę z dwóch dziedzin (nauki społeczne i nauki ścisłe), musiał uściślić, z jakiej dyscypliny naukowej będzie się bronił. Następnie przekazała głos zaproszonemu na posiedzenie Rady dr. hab. Pawłowi Waszkiewiczowi, prof. UW. Na wstępie prof. Waszkiewicz podziękował za zaproszenie. Jak rozumie, celem zaproszenia go na posiedzenie było poznanie perspektywy promotora w tym postępowaniu, które zostało zakończone, ale i w przyszłych postępowaniach. Ma świadomość tego, że jego doświadczenie w tej sprawie jest ograniczone, dlatego przygotował kwerendę. Na

początku swej wypowiedzi chciałby przedstawić, co jest najważniejsze z jego perspektywy przy tej formie przygotowywania dysertacji. Podzielił to na trzy elementy: merytoryczne, a mianowicie, że jest to dodatkowa, niezależna i często anonimowa ocena ze strony recenzentów artykułów jeszcze przed publikacją. Drugim elementem w zakresie tych merytorycznych są kompetencje w zakresie zwięzłego przekazywania myśli. Umiejętność zmieszczenia się w pewnych ramach, które wymagane są przez czasopisma, jest w opinii prof. Waszkiewicza cenną kompetencją. Następuje przecięcie popularyzacji ze zbieraniem informacji zwrotnej przez doktorantów i doktorantki, artykuły są dużo częściej czytane niż późniejsze monografie, co widoczne jest, gdy porówna się późniejsze cytowania, czy „ściągnięcia” prac ze stron internetowych. Następuje uzyskanie informacji zwrotnej w trakcie przygotowywania dysertacji, nie tylko od recenzentów, ale od czytelniczek i czytelników artykułów, co może wpłynąć na dalszy rozwój, jak i *networking*, zwłaszcza jeżeli są to prace badawcze. Trzecim elementem jest logistyka. Zdaniem prof. Waszkiewicza dużo łatwiej jest zorganizować, zaplanować i nie dać się przytłoczyć przy napisaniu jednego wielkiego dzieła po czterech latach pracy, niż publikowaniu tego w trakcie czteroletnich studiów doktoranckich. Następnie prof. Waszkiewicz przedstawił wyniki przeprowadzonej kwerendy. Bez problemu znalazł kilkanaście krajów, w których wydziały prawa wprost informują o możliwości przygotowania dysertacji na podstawie cyklu artykułów (Norwegia, Izrael, Australia, Niemcy, Irlandia, Kanada, Wielka Brytania, Szwajcaria, Brazylia, Nowa Zelandia, Dania, Stany Zjednoczone, Finlandia, Hiszpania, Holandia, Kanada, Austria, Republika Południowej Afryki). W kontekście wydziałów prawa może być interesujące, jak do tego tematu podchodzą w różnych porządkach prawnych uczelnie. Prof. Waszkiewicz wkleił link, który kieruje do wytycznych przygotowanych przez dziekanów wydziałów prawa różnych uczelni holenderskich oraz w Yale Law School

<https://www.staff.universiteitleiden.nl/binaries/content/assets/rechtsgeleerdheid/meijers-instituut/phd-collection-of-articles.pdf>

<https://law.yale.edu/studying-law-yale/degree-programs/graduate-programs/phd-program>

W niektórych krajach były prowadzone badania dotyczące tego, jak się kształtuje relacja prac doktorskich tradycyjnych do prac doktorskich przygotowywanych na podstawie zbioru artykułów. W przypadku Finlandii ostatnie dane (z 2016 roku) wskazują, że ponad 70% wszystkich doktoratów powstało na podstawie zbioru artykułów, niezależnie od dyscypliny, zwiększyło się to w przeciągu trzech lat o 13 punktów procentowych. Można zatem mówić o pewnym trendzie, który zapewne wynika z przesłanek merytorycznych, nie tylko dogodnościowych. Prof. Waszkiewicz zgadza się z głosami dotyczącymi wielkości, nie można oczekiwać uściślenia, ile stron powinna liczyć rozprawa. Skupiając się jednak na wielkości, a nie na jakości zauważył, że niektóre rozprawy doktorskie mogą mieć podobną objętość (jeśli chodzi o liczbę słów), co cykl artykułów. Odnosząc się do argumentu wybitności uważa, że to nie powinien być argument. Jeżeli wybitność miałaby być przyjęta w przyszłości przez ustawodawcę, powinna dotyczyć wszystkich form. Wyraził zaniepokojenie takim stanowiskiem, czy doktorat na podstawie artykułów przedstawia odpowiednią jakość, że cykl artykułów jest gorszy. Pod kierunkiem prof. Waszkiewicza powstają kolejne doktoraty na podstawie cyklu. Zastanawia się, czy powinien teraz zmienić założenia i zabronić publikowania

artykułów? Czy powiedzieć doktorantom, że powinni napisać pracę. Jeśli zdecydowaliby się jednak na zbiór, to powinien być wybitny, a jeśli praca, to podlega zupełnie innej ocenie? Kończąc wypowiedź prof. Waszkiewicz powiedział, że przygotowując się do dzisiejszego posiedzenia i przeglądając rozprawy, które powstały na podstawie cyklu artykułów, dostrzegł, że minimalną liczbą artykułów, które składały się na cykl, były 3 artykuły.

Przewodniczący Rady powiedział, że była to interesująca wypowiedź i podkreślił, że Rada dyskutuje nad problemem, nie czyni nikomu zarzutów. Są to głosy członków Rady, a nie stanowisko. Problem stanowiło tylko niedoinformowanie członków Rady, a nie złe nastawienie lub brak nowoczesności w myśleniu Rady. Zaproponował, aby prof. Waszkiewicz przygotował coś w kształcie konspektu, aby członkowie Rady mogli się z nim zapoznać. Podkreślił, że dzięki tej dyskusji widzimy w Radzie wszyscy, jakie są problemy.

Prof. Waszkiewicz powiedział, że zauważył chęć wśród członków Rady zobowiązania doktorantów do przygotowania wprowadzenia do cyklu lub zbioru. To było oczekiwanie, które się pojawiło i taka praktyka mogłaby zastąpić list od promotora.

Zastępczyni Przewodniczącego podsumowując dyskusję, wymieniła płynące z niej wnioski:

- Rada nie wyklucza złożenia rozprawy doktorskiej składającej się ze zbioru artykułów, tak jak to przewiduje art. 187 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
- W przypadku złożenia rozprawy doktorskiej składającej się ze zbioru artykułów, Prezydium będzie się zwracało do promotora o przedstawienie pisemnego uzasadnienia, dlatego wybrano formę zbioru artykułów, a nie pracy pisemnej, zwartej; jaka jest wartość dodana takiego rozwiązania.
- W porządku obrad Rady będzie zaznaczone, że dana rozprawa jest zbiorem artykułów, co nie ma charakteru stygmatyzującego, ale informacyjny.
- Doktorant swój zbiór powinien opatrzyć odpowiednim wstępem, aby wykazać, jak te artykuły składają się na „oryginalne rozwiązanie problemu naukowego” – zgodnie z wymogami ustawy.
- Zgodnie z wymogami ustawy, zbiór artykułów nie może być luźno powiązany tematycznie, lecz musi składać się na oryginalne rozwiązanie problemu naukowego; tym samym musi tworzyć pewną całość.
- Zbiór artykułów nie musi zawierać publikacji zagranicznych, choć jest to dodatkowym atutem danej rozprawy.
- Nie ma minimalnej liczby artykułów, które muszą złożyć się na zbiór, ani minimalnej ilości stron/słów, jakie ten zbiór powinien zawierać. Rada preferuje jakość przed ilością.
- Rozprawa doktorska nie musi spełniać kryterium wybitności – takie kryterium pojawia się na etapie postępowania o tytuł profesorski.
- Publikacja/e, o której mowa w art. 186 ust. 1 pkt 3 (dorobek) nie może stanowić części zbioru składającego się na rozprawę doktorską.
- Rozprawie doktorskiej składającej się ze zbioru artykułów nie można stawiać większych wymagań niż rozprawie składającej się z druku zwartej.

UNIwersytet Warszawski

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki Prawne

Wolne wnioski

Przewodniczący Rady złożył życzenia świąteczne. Życzył spokojnych świąt, dużo zdrowia, energii i dobrego 2022 roku. Podziękował członkom Rady za pracę w mijającym roku. Powiedział, że jest przyjemnością i zaszczytem pracować z Państwem. Uważa, że Rada jest nowoczesna i otwarta, jest szczęśliwy i dumny, że jest właśnie taka.

Do życzeń przyłączyli się członkowie Rady.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokołowała: Agnieszka Lentas